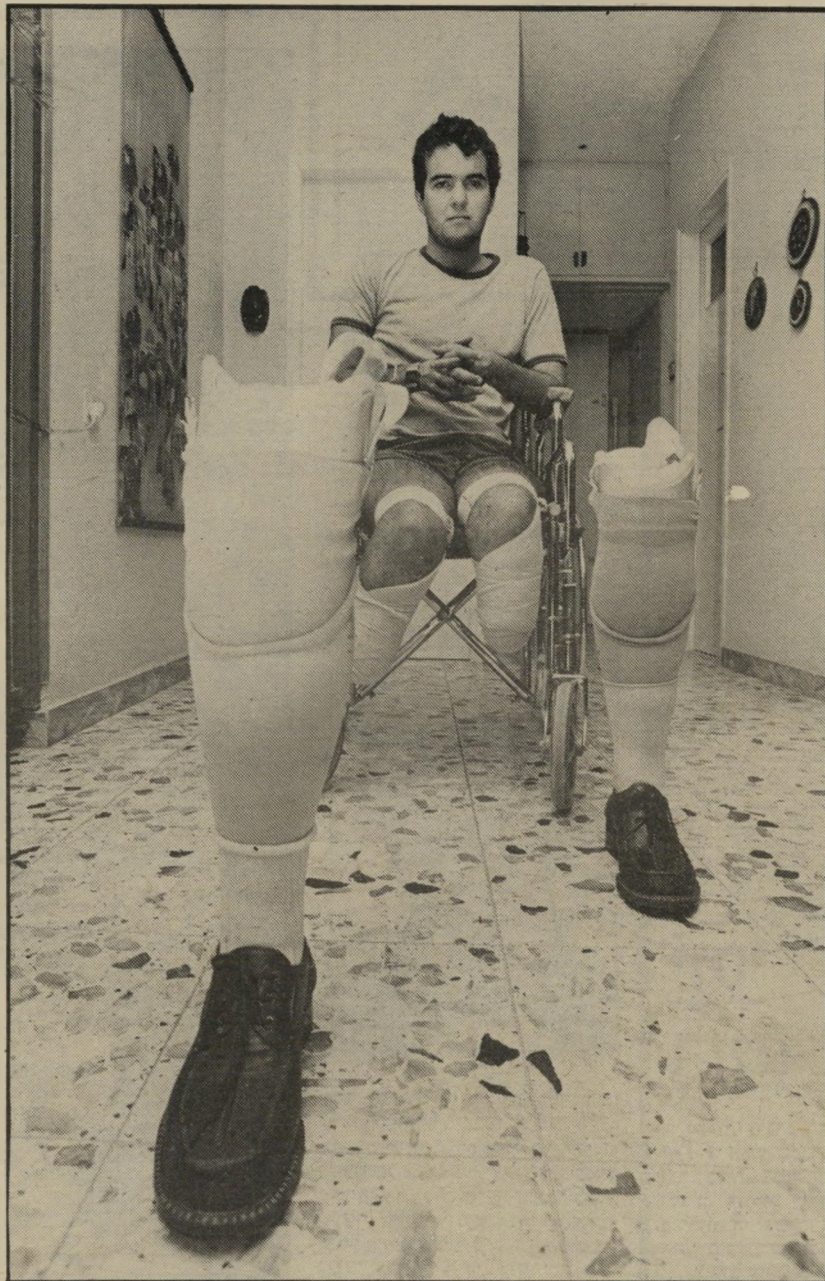

ברק דר

ורדי כהנא

ה צלמים הכירו אותי עוד קודם, אבל זה די מביך להתפרסם על חשבון תמונה כזאת. זה היה מזל רע לגרינצוויג ומזל טוב בשבילי, כצלמת. הגעתי לירושלים כדי לצלם את ההפגנה של שלום-עכשיו, ה'ו הרכה צלמים, אבל הם התרכו במחנה הימין שהשתולל. אני מאוד התרשמתי מהשורה של צועדי המחאה של שלום-עכשיו, כי זה הזכיר לי את ההפגנות שהיו בצרפת — הפגנה גדולה של שרשרת — ידעתי שיקרה משהו, אבל לא חלמתי שזה מה שיקרה."

ורדי כהנא (23) עוכרת במשך שנתיים כצלמת בעיתון מוניטין, וכיום באנשים.
"רק למחרת, כשהתפרסמה בעיי תונים התמונה של גרינצוויג, הכנתי שיש לי את התמונה האחרונה שלו בחיים," סיפרה ורדי.

רחל הירש

שני הצילומים הם לדעתי סיפור אחד — הראשון הגורם למילחמה והשני התוצאה. יצאתי צילומים בלכנון ונתקלתי ביהודי לבנוני שהתנרב עלנגות. שמו היה סמו. זה היה כאוגוסט, לפני רצח

בשיר. הוא שם לו לקישוט, על קת הרובה, צילום שחולק עליידי הרתיים של הרבי מלובביץ. בתמונה למטה רואים את התוצאה של המילחמה והמילחמות.
אני פסיכיסטית מושבעת, ולדעתי מרבית המילחמות נעשות בגלל הרת. הייתי הורסת את כל הנשק בעולם." אומרת רחל הירש (46) צלמת מוסף הארץ. שהיתה עד גיל 30 עובדת-טווארית.